

พระราชบัญญัติ

แบ่งท้องที่ของกรรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต

พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎหมายเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งท้องที่ของกรรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแบ่งท้องที่ของกรรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แบ่งท้องที่ของกรรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ออกเป็นเขต ดังนี้

(๑) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๑ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดสระบุรี และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดสระบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครนายก จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง

(๒) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๒ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดชลบุรี

และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดชลบุรี จังหวัดชั้นทบูรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสมุทรปราการ

(๓) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๓ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดอุบลราชธานี และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดขอนแก่น จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดสุรินทร์

(๔) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๔ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดอุดรธานี และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครพนม จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร และจังหวัดหนองคาย

(๕) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๕ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดลำปาง และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๖) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๖ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดพิษณุโลก และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนราธิวาส จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุทัยธานี

(๗) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๗ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดเพชรบุรี และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสุพรรณบุรี

(๘) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๘ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๙) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ ๙ ตั้งอยู่ ณ จังหวัดยะลา และมีเขตภายในท้องที่ คือ จังหวัดยะลา จังหวัดตรัง จังหวัดราชบุรี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ บันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการเปลี่ยนแปลงการควบคุมและรับผิดชอบของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขต และที่ดังของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขตเพื่อความเหมาะสมในทางการบริหาร ประกอบกับได้มีการจัดตั้งหัวดพะ夷าและหัวดมุกดาหารขึ้น เป็นเหตุให้กระบวนการระทบกกระเทือนสิ่งเขต ท้องที่ที่อยู่ในการควบคุมและรับผิดชอบของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขต ซึ่งกำหนดไว้เดิม และได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงซึ่งสำนักงานพัฒนาชุมชนเขตเป็นศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต สมควรแก้ไขเขต ท้องที่ของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต และที่ดังศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้